

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/93/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5611211455
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5611211455.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434, IČO: 36 234 176, proti žalovanej: G. L., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom Z. H., Y. XXXX/X, o zaplatenie 890,31 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti časti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 7.11.2012 č.k. 10C/18/2012-48, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti, v ktorej vo zvyšnej časti žalobu zamietol, **p o t v r d z u j e**.

V ostatnej časti ponecháva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý**.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd rozsudkom rozhodol o žalobnom návrhu žalobcu tak, že zastavil konanie o zaplatenie sankčného úroku vo výške 3,34 eur. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie jasne a zrozumiteľne odôvodnil, pričom v súvislosti s právnym posúdením veci citoval v písomnom vyhotovení rozsudku ustanovenia § 261 ods. 3 písm. d), § 497 Obchodného zákonníka, § 25 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v spojitosti s § 2 písm. a), b), § 4 ods. 1,2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších zmien a doplnkov a napokon citoval aj ust. § 52 ods. 1,2, § 39 a § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

Súd prvého stupňa následne na základe vykonaného dokazovania v rámci odôvodnenia svojho právneho záveru uviedol, že v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd žalobu žalobcu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 21. 5. 2008 zmluvu o úvere, ktorý bol žalovanej poskytnutý na kúpu hnuťelnej veci vo výške 8.792,- Sk. Hoci zmluva obsahuje ustanovenie, podľa ktorého žalobca a žalovaná podpismi na zmluve zároveň uzatvárajú aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I. a zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II., súd nemal preukázané platné uzatvorenie zmluvy o úvere, z ktorej si žalobca uplatňuje žalovaný nárok. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou je vzťahom spotrebiteľským, nakoľko vznikol medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Zmluva o revolvingovom úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, pričom, podľa § 4 ods. 1 zákona o SÚ, musí byť, a to pod následkom

neplatnosti, uzatvorená v písomnej forme. Podstatnými náležitosťami zmluvy o úvere je dojednanie o výške úveru, záväzok veriteľa na požiadanie dlžníka poskytnúť úver v dojednanej výške a záväzok dlžníka poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky. Zmluva o spotrebiteľskom úvere taktiež musí obsahovať náležitosti, uvedené v § 4 ods. 2 zákona o SÚ. Z vykonaného dokazovania súd nemal preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou došlo k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere písomnou formou. V žalobcom predloženej úverovej zmluve neboli dojednané podstatné náležitosti zmluvy o úvere. Úverová zmluva podpísaná žalovanou obsahovala len ustanovenie, že súčasne so zmluvou o poskytnutí úveru vo výške 8.792,- Sk zmluvné strany uzatvárajú aj zmluvu o poskytnutí revolvingových úverov I., II. V zmluve však absentuje dojednanie o výške úveru, ako aj dojednanie záväzku veriteľa na požiadanie dlžníka poskytnúť úver v dojednanej výške a záväzok dlžníka poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky. Zmluva obsahuje len odkaz na úverové podmienky. Úverové podmienky však nespĺňajú náležitosti písomnej formy právneho úkonu podľa § 40 Občianskeho zákonníka. Úverové podmienky predstavujú dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru, v ktorých nemožno dojsť k podstatným náležitostiam právneho úkonu. Keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere nebola dojednaná písomne, nebola dojednaná platná. Dojednanie podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj podmienok poskytnutia a splácania úveru v úverových podmienkach by, navyše, bolo aj v rozpore s dobrými mravmi, keďže predstavuje základné práva a povinnosti zmluvných strán zo zmluvného vzťahu. Pokiaľ prvostupňový súd čiastočne konanie zastavil, vychádzal z ust. § 96 ods. 1,2,3 O.s.p. a v časti výroku o náhrade trov konania vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a to voči tej časti rozsudku, v ktorej súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol a v časti o náhrade trov konania, pričom odvolateľ uviedol, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V podrobne odôvodnenom odvolaní žalobca naďalej trval na dôvodoch podanej žaloby, okrem iného zdôrazňoval, že odporca mal evidentný záujem na tom, aby platná revolvingová zmluva sa stala aj účinnou, pretože vykonal prejav vôle smerujúci k aktivovaniu karty a úver začal čerpať, čo preukazujú platobné transakcie uvedené v prehľade o čerpaní a splácaní úveru, ktorý bol predložený súdu pri podaní návrhu na vydanie platobného. Ďalej zotrval na svojich tvrdeniach pred prvostupňovým súdom a požiadavka platnosti právneho úkonu ako existencie vôle žalovaného bola v tomto prípade naplnená, čo dokazuje aj skutočnosť, že žalovaný si sám aktivoval kartu, čerpal úver a čerpaný úver aj splácal. Žalovaný bol plne spôsobilý na tento právny úkon, zmluvu podpísal dobrovoľne, nikto ho k tomuto podpisu nenútil, mal dostatok času v pohodlí svojho domova návrh zmluvy si preštudovať a oboznámiť sa s jeho obsahom a až potom sa rozhodnúť, či ho podpíše alebo nie, tzn. plne si uvedomoval jeho záväzky voči navrhovateľovi v zmysle tejto úverovej zmluvy. Ďalej odvolateľ vo svojom odvolaní podrobne zdôvodňuje neoddeliteľnosť sadzovníka poplatkov, ktorý je súčasťou metodického príručky a naďalej tvrdil, že aktuálny sadzovník poplatkov platný v dobe vzniku zmluvnej povinnosti tvoril neoddeliteľnú súčasť tejto úverovej zmluvy a je obsiahnutý v metodickom príručke, ktorá je odo dňa účinnosti zmluvy podľa Hlavy 8. neoddeliteľnou súčasťou úverových zmluvných podmienok. V závere poukazoval na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie a zdôraznil, že zodpovednosť spotrebiteľa vidí v tom, aby si pred uzavretím zmluvy zvažil jej obsah a nespoliehať sa len na ochranu štátu. Vzhľadom na uvedené a ďalšie dôvody podaného odvolania navrhoval žalobca v odvolaní napadnutej časti rozsudku okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Krajský súd v dôsledku podaného odvolania prejednal vec postupom podľa § 156 ods. 3 v spojitosti s § 214 ods. 2 O.s.p. v odvolacom konaní a po preskúmaní rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia prvostupňového súdu, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil aj s odôvodnením rozsudku prvostupňového súdu v časti napadnutej odvolaním, teda v tej časti, kde súd vo zvyšku žalobu zamietol a v časti o náhrade trov prvostupňového konania, preto sa obmedzuje len na toto konštatovanie, pričom jasne a zrozumiteľné odôvodnenie prvostupňového rozsudku je zároveň odôvodnením potvrdzujúceho rozsudku odvolacieho súdu. Odvolací súd len dodáva, že odvolateľ vo svojom odvolaní neuviedol žiadne iné nové skutočnosti, než tie, ktorými sa súd prvého stupňa zaoberal a ktoré vyhodnotil v rámci vyhodnotenia dôkazov v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p.

V odvolacom konaní odvolateľ úspešný nebol, žalovanej však nevznikli žiadne trovy odvolacieho konania, na ktorých náhradu by inak mala právo podľa § 142 ods. 1 v spojitosti s § 224 ods. 1 O.s.p., preto odvolací súd rozhodol, ako vyplýva z výrokovej časti rozsudku odvolacieho súdu.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.